5. SINIF DİNLEME SINAVI (1)

MERAK EDİYORUM DA…

Benim adım Arda. Sizi bilmem ama bizim evdeki eşyaların bozulması beni biraz mutlu eder. Hele bozulan şey karmaşık bir makineyse artık beni kimse tutamaz. Hemen becerikli aletlerimi alır, bir köşeye çekilir ve derhal işe koyulurum.

Kablolar, vidalar, birbirini çeviren çarklar ve düğmeler… Onlarla saatlerce bıkmadan, usanmadan uğraşabilirim ben. Gevşemiş vidaları sıkıştırır, kopmuş kabloları birbirine bağlar sonra da bütün parçaları bir araya getirmeye çalışırım. Kısacası, bir şeyleri tamir etmek benim en büyük eğlencemdir.

Kendimi bildim bileli böyleyim ben. Annem, böyle bir çocuk olduğumu ben daha üç yaşındayken fark ettiğini söyler durur. Ona kalırsa tamir etmeye çalıştığım ilk şey dedemden kalma eski bir saatmiş. Senelerdir hep aynı yerde, mutfaktaki rafın üzerinde öylece duruyormuş.

Duruyormuş derken gerçekten duruyormuş!

Akreple yelkovan hep aynı vakti gösteriyormuş yani. Derken bir gün fırsatını bulmuş ve kimselere görünmeden saati yerinden almışım. Tabii o günkü çabalarım saati yeniden çalıştırmaya yetmemiş fakat annem benim hakkımdaki hükmünü oracıkta vermiş:

“Bu çocuğun aklı fikri bir şeyleri kurcalamakta!”

Aslına bakılırsa bu konuda pek de haksız sayılmaz. Çünkü ne zaman çalışan bir şeyler görsem hep aynı soruyu soruyorum kendi kendime. Aklımın köşesinde hep aynı şeyler dönüp duruyor.

“Acaba bu şey nasıl çalışıyor?”

Size de tuhaf gelmiyor mu? Mesela arabalar… Nasıl bu kadar hızlı hareket edebiliyor? Ya da ütü nasıl oluyor da o kadar ısınmayı başarıyor.

Tabii bir de ekmek kızartma makinesi var. Bu becerikli makine her seferinde ekmekleri tam zamanında yukarı fırlatıp onları yanmaktan kurtarıyor.

Sabahları kahvaltıda bu fırlatma sesini duyduğum an gözlerimi ona çevirip hep aynı şeyi düşünmeden edemiyorum.

“Nasıl çalışıyor acaba?”

Bu gizemli soruları çözebilmenin benim için bir tek yolu vardır. Onu söküp parçalarına ayırmak sonra da tek tek hepsini incelemek… Böylece nasıl çalıştığını çabucak çözebilirim. Tabii annemin bakışlarını düşününce bunun pek de iyi bir fikir olduğunu söyleyemem.

Bu meraklı halim yüzünden hayatımın biraz farklı geçtiğini tahmin edersiniz herhalde. Düşünsenize, oyuncaklarla oynamak yerine onları ilk fırsatta söken parçalarına ayıran bir çocuk oldum hep. Ailem, başta bu duruma engel olmaya çalışmıştı tabii. Fakat zamanla çevremdeki herkes bunun önüne geçemeyeceğini kabullenmişti.

eyup_hayta
Eyüp Hayta / Türkçe Öğretmeni
YouTube Arkadaşım Türkçe
www haytaakademi.com